

Sygn. akt **II C 93/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marta Kucharczyk - Gemza

Protokolant: Beata Piniór

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2014r. w R.

sprawy z powództwa **S. B. (1), Ż. B. i małoletniego M. B. działającego przez matkę S. B. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego na rzecz powódki S. B. (1) kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 czerwca 2013r;

2) w pozostałym zakresie powództwo S. B. (1) oddala;

3) nakazuje pobrać od powódki S. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) z zasądzzonego roszczenia tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

4) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. - kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

5) koszty zastępstwa prawnego pomiędzy powódką S. B. (1) i pozwanym wzajemnie znosi;

6) zasądza od pozwanego na rzecz powódki Ż. B. kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 czerwca 2013r ;

7) w pozostałym zakresie powództwo Ż. B. oddala;

8) nakazuje pobrać od powódki Ż. B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. - kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) z zasądzzonego roszczenia tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

9) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. - kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

10) koszty zastępstwa prawnego pomiędzy powódką Ż. B. a pozwanym wzajemnie znosi ;

11) zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego M. B. działającego przez matkę S. B. (1) kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 czerwca 2013 ;

12) w pozostałym zakresie powództwo małoletniego powoda M. B. oddala;

13) nakazuje pobrać od małoletniego powoda M. B. działającego przez matkę S. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. - kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) z zasądzzonego roszczenia tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

14) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. - kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćsetzłotych) tytułem części należnej opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona;

15) koszty zastępstwa prawnego pomiędzy małoletnim powodem M. B. a pozwanym wzajemnie znosi.

Sędzia:

Sygn. akt II C 93/14

UZASADNIENIE

Powódka **S. B. (1)** wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) w W. kwoty 100.000 zł za naruszenie dóbr osobistych po śmierci męża R. B. z ustawowymi odsetkami od kwoty 70.000 zł od dnia 8.06.2013 r oraz od kwoty 30.000 zł od dnia następującego po 30-tym dniu od doręczenia stronie przeciwnej odpisu pozwu. Powodowie **Ż. B. i małoletni M. B. działający przez matkę S. B. (1)** wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot po 100.000 złotych na rzecz każdego z nich tytułem zadośćuczynienia za śmierć ich ojca R. B. z ustawowymi odsetkami od kwoty 50.000 zł od dnia 8 czerwca 2013 r oraz od kwoty 50.000 zł od dnia następującego po 30-tym dniu od doręczenia stronie przeciwnej odpisu pozwu. Ponadto wszyscy powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z nich kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7200 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł .

W uzasadnieniu powodowie podnieśli , że w dniu 25.03.2004 roku w Ż. R. B. poniósł śmierć w wypadku komunikacyjnym jako pasażer samochodu marki F. (...) sprawcy zdarzenia jadącego samochodem marki O. (...) był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Powodowie zwrócili się do pozwanego w dniu 28.02.2013 r o zapłatę zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią męża i ojca lecz pozwany odmówił zapłaty pismem z dnia 7.06 2013 r . Powodowie wnieśli o zasądzenie zadośćuczynienia na podstawie art. 24 §1 kc w zw z art. 448 kc za naruszenie dobra osobistego w postaci więzi rodzinnych między dziećmi a ojcem i między małżonkami . S. B. (2) podkreślała, że między nią a zmarłym mężem istniała silna więź rodzinna, powódka bardzo kochała męża , na pomoc i wsparcie którego zawsze mogła liczyć. Jego śmierć była najbardziej dramatycznym momentem w jej życiu i nie może sobie z tym poradzić i pogodzić się z jego śmiercią do dziś.

Ż. B. wskazywała , że ojca straciła w wieku 12 lat i była to dla niej straszna i niezrozumiała strata. Lubiła z ojcem spędzać czas. Ojciec był dla niej kimś bardzo ważnym

Małoletni powód M. B. w chwili wypadku miał dwa lata. Dorastał bez ojca, którego jako chłopcu brakowało coraz bardziej. Odczuwał jego brak bo nie mógł czerpać wzoru z ojca , tęsknił za nim.

Żądanie odsetek powodowie oparli o art. 481 kpc wskazując, że decyzja odmowna pozwanego ubezpieczyciela miała miejsce 7 czerwca 2013 roku zatem odsetki należą się od dnia następnego po zakończeniu procesu likwidacji szkody. Powodowie domagali się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnego wynagrodzenia wskazując , że uzasadnia to zawilość sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika powodów.

Pozwany (...) **SA w W.** wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że łączyła go z W. Z. – kierującym pojazdem marki O. (...) – umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Przytoczył szereg orzeczeń i poglądów wskazujących, że osobom bliskim zmarłego, nie przysługują roszczenia odszkodowawcze ponieważ nie byli uczestnikami przedmiotowego wypadku. Roszczenie odszkodowawcze przysługuje poszkodowanemu a więc osobie przeciwko której było bezpośrednio skierowane zdarzenie określone jako czyn niedozwolony. Z. dla osób trzecich przewiduje przepis art. 446 kc który stanowi wyjątek od powyższej zasady. W dacie śmierci R. B. na podstawie art. 446 kc powodem jako osobom najbliższym na mocy tego przepisu przysługiwały takie roszczenia jak zwrot poniesionych kosztów leczenia, pogrzebu, renta dla osób uprawnionych oraz jednoznaczne odszkodowanie z tytułu pogorszenia sytuacji życiowej po śmierci osoby najbliższej. W dacie wypadku przepis ten nie przewidywał zadośćuczynienia osób najbliższych. Natomiast na podstawie art. 448 kc zadośćuczynienia może domagać się ten czyje dobro osobiste zostało naruszone czynem bezprawnym. Delikt sprawcy skierowany był przeciwko dobrom poszkodowanego R. B. a nie przeciwko powodom których dobro zostało naruszone w sposób pośredni. Przepisy art. 822 kc oraz art. 23 i 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie dają podstaw prawnych do kompensowania w ramach ubezpieczenia oc posiadaczy pojazdów wszystkich następstw czynu posiadacza lub kierującego sprawczym pojazdem.

W przypadku wykazania naruszenia dobra osobistego powodów przejawiającego się w zerwaniu więzi rodzinnych zadośćuczynienie na zasadzie art. 448 kc i art. 24 kc nie tyle ból spowodowany śmiercią osoby bliskiej co fakt przedwczesnej utraty członka rodziny. W zakresie żądania odsetek pozwany podniósł, że zgodnie z art. 14 ust 2 wyżej cytowanej ustawy odsetki winny być naliczane najwcześniej od dnia wyrokowania albowiem dopiero wtedy Sąd oceni rozmiar krzywd doznanych przez powodów. Pozwany zakwestionował żądanie powodów dochodzenia zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w podwójnej wysokości wobec faktu że sprawa nie należy do zawiłych i nie wymaga znacznych nakładów pracy pełnomocnika. Pozwany podniósł że współdziałał powodów w niniejszym procesie należy uznać za współuczestnictwo materialne a powodowie są reprezentowani przez jednego pełnomocnika. Zatem wysokość zasądzonych kosztów na opłacenie pełnomocnika nie może być wyższa od minimalnego wynagrodzenia należnego adwokatowi w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2004 roku kierujący samochodem marki O. (...) – W. Z. – nie zachował należytej ostrożności i dostosował prędkości do warunków drogowych w wyniku czego na śliskiej nawierzchni stracił panowanie nad pojazdem, po czym zjechał na lewy pas ruchu i zderzył się z jadącym z naprzeciwka samochodem osobowym marki F. (...). W wyniku wypadku śmierć na miejscu ponieśli, pasażerowie O. – w tym R. B. . Wyrokiem z dnia 18.10.2004 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał W. Z. winnym popełnienia czynu opisanego w art. 177 § 1 i 2 kk. (dowód : wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 października 2004 r, sygn. akt III K 610/04 karta 134-135 akt)

S. i R. B. zawarli związek małżeński w dniu 25.05.1991 r. Z tego związku urodziło się dwoje dzieci . W dacie wypadku powódka Ż. B. miała 12 lat a M. B. 2 lata.

Na podstawie ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Raciborzu w dniu 30 10 2007 r sygn akt I C 86/06 (...) SA w W. zobowiązało się do zapłaty powodom jednorazowego odszkodowania na rzecz S. B. (1) na kwotę 20.000 zł , Ż. B. 15.000 zł i na rzecz M. B. 10.000 zł. Ponadto pozwany zobowiązał się do zapłaty skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 1 03 2006 r do 31 10 2007 r w wysokości 1.400 zł na rzecz S. B. (1) , a na Rzecz Ż. i S. B. (1) po 700 zł. Natomiast od 1 11 2007 r do 31 03 2013 r pozwany zobowiązał się do wypłacania bieżącej renty wyrównawczej na rzecz S. B. (1) po 562 zł i na rzecz M. i Ż. B. po 276 zł.

(dowód protokół zawarcia ugody sądowej - karta 117)

Pismem z dnia 28 02 2013 roku powodowie wystąpili do pozwanego z żądaniami zapłaty kwoty 70.000 zł na rzecz S. B. (1) i po 50.000 zł na rzecz Ż. i M. B. . tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią R. B. . (pismo karta 69-11) . Po przeprowadzeniu postępowania pozwany pismem z dnia 7.06.2013 r odmówił

przyznania powodom zadośćuczynienia .(pismo k 64) Przed wypadkiem powodowie wraz z R. B. mieszkali w domu jednorodzinnym w N. wraz z matką i dziadkami R. B. . Byli wielopokoleniową rodziną żyjącą w zgodzie . Powódka nie pracowała zajmowała się domem , dziećmi i opiekowała teściową oraz dziadkami męża. Tak małżonkowie wcześniej uzgodnili. Rodzina była ze sobą zżyta, małżonkowie byli zgodnym małżeństwem. Nie kłócili się, odnosili się do siebie z szacunkiem, wspólnie uczestniczyli w uroczystościach rodzinnych. Wychowywali dwoje dzieci Ż. i M.. Często wspólnie z dziećmi wyjeżdżali na wycieczki, spacer. Razem pracowali w ogrodzie. R. B. pracował na kopalni. Był ojcem który dbał o rodzinę o dzieci. Po urodzeniu M. wstawał do niego w nocy , pomagał córce w lekcjach . Małżonkowie wspierali się wzajemnie . Powódka mogła liczyć na męża, sama wspierała go kiedy ze złamaną nogą przebywał na L4. Sytuacja materialna rodziny była dobra. Powódka i dzieci pozostawali na utrzymaniu R. B.. Rodzina razem spędzała święta. Powódka wraz z mężem wspólnie podejmowali decyzje finansowe. Dużo rzeczy w domu zmarły robił sam, był tzw "złotą rączką". Również relacje ojca z dziećmi były bardzo dobre. To R. B. był osobą podejmującą inicjatywę . Jego żona nie miała prawa jazdy więc wszelkie wyjazdy spoczywały na barkach R. B.. Po śmierci męża i ojca życie powodów zmieniło się diametralnie. Powódka S. B. (1) długo nie potrafiła odnaleźć się w nowej rzeczywistości. Jej okres żałoby trwał ok. 5 lat. Nie mogąc poradzić sobie z cierpieniem wkrótce po wypadku skorzystała z pomocy psychiatry i zażywała przepisywane jej leki. Na skutek żałoby nie mogła spać ani funkcjonować . Tymczasem musiała pomóc dzieciom i teściowej przejść przez okres żałoby. Ż. B. bardzo przeżyła śmierć ojca. Długo nie chciała wychodzić z domu, korzystała z pomocy psychiatry i psychologa szkolnego. W pracach wokół domu pomagali powódce sąsiedzi np. K. H.. Powódka zmobilizowała się i zrobiła prawo jazdy musiała stać się bardziej samodzielna. . Dzieci do tej pory często wspominają ojca, Często wszyscy odwiedzają jego grób. Powódce trudno pogodzić się że dzieci wychowują się bez ojca. Często im o ojcu opowiadała. (dowód przesłuchanie powodów , zeznania świadków K. H. , M. K. k 105)

Sąd zważył co następuje:

W aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych za ugruntowane należy uznać stanowisko, że więź rodzinna jest dobrem osobistym, a jego naruszenie uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. w sytuacji, gdy śmierć członka rodziny nastąpiła na skutek deliktu (wypadku komunikacyjnego), który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. Zgodnie z art. 436 § 2 kc, w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody można żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, a więc na zasadzie winy. W przypadku naruszenia dóbr osobistych, zastosowanie znajduje także art. 448 k.c., zgodnie z którym można żądać odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Możliwość domagania się zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z powodu naruszenia dóbr osobistych, jest odmienną instytucją od żądania zadośćuczynienia za śmierć osoby bliskiej, unormowanej w art. 446 § 4 k.c. .Przepis ten ma zastosowanie do zdarzeń, które zaistniały po 3 sierpnia 2008 roku. Do zdarzeń zaistniałych przed tą datą ,zadośćuczynienia można dochodzić na podstawie art. 448 kc. w zw. z art. 24 kc.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. W myśl art. 35 cyt. ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Postacią odszkodowania za szkodę niemajątkową na osobie jest zadośćuczynienie za własną krzywdę osoby bliskiej zmarłego, wyrządzoną przez spowodowanie śmierci uczestnika wypadku komunikacyjnego. Ta szkoda niemajątkowa (krzywda) mieści się w ramach odpowiedzialności za szkodę związaną ze śmiercią w związku z ruchem pojazdu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2012 r. III CZP 67/12, OSNC 2013/4/45). Rodzina jest związkiem najbliższych osób, które łączy szczególna więź wynikająca najczęściej z pokrewieństwa i zawarcia małżeństwa, jest dobrem osobistym i podlega ochronie prawa na podstawie art. 23 i 24 kc. Katalog dóbr osobistych z art. 23 kc jest

otwarty, a zatem może dotyczyć ochrony prawa do życia rodzinnego obejmującego istnienie różnego rodzaju więzi rodzinnych, które odgrywają bardzo doniosłą rolę.

Śmierć osoby najbliższej powoduje naruszenie dobra osobistego osoby związanej emocjonalnie ze zmarłym. Osoba dochodząca zadośćuczynienia za spowodowanie śmierci osoby najbliższej nie jest poszkodowana jedynie pośrednio i może domagać się zadośćuczynienia za jej własną krzywdę, doznaną poprzez naruszenie jej własnego dobra osobistego polegającego na zerwaniu więzi emocjonalnej, szczególnie bliskiej w relacjach rodzinnych.

Podstawowym kryterium, które musi być uwzględniane przy ustalaniu zasadności i wysokości zadośćuczynienia są relacje łączące członków rodziny z osobą zmarłą, gdyż dobrem chronionym na podstawie jest prawo do życia w rodzinie. Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę zmierza do zaspokojenia szkody niematerialnej. Ma ono na celu kompensację doznanej krzywdy, tj. złagodzenie cierpienia wywołanego śmiercią osoby bliskiej oraz pomoc osobie pokrzywdzonej w dostosowaniu się do zmienionej w związku z tym rzeczywistości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2011 roku (I PK 145/10) wysokość zadośćuczynienia musi być rozważana indywidualnie i przedstawiać dla poszkodowanego odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. Na rozmiar krzywdy mają wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego z zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem tego odejścia (np. nerwicy, depresji), roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą, wiek pokrzywdzonego.

Jak wynika z zeznań powódek S. B. (1) i Ż. B. powódki bardzo mocno odczuły śmierć męża i ojca. W dacie wypadku powódka S. B. (1) miała 31 lat a jej mąż lat 38. Byli małżeństwem 13 lat. Do dnia wypadku tworzyli wielopokoleniową rodzinę mieszkając wraz z matką zmarłego i jego dziadkami w jednym domu. Prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Powódka opiekowała się wstępnymi męża. Jako gospodyni domowa zajmowała się prowadzeniem domu, lecz decyzje dotyczące rodziny podejmowali wspólnie, często z inicjatywy jej męża który był „motorem” całej rodziny. Wspólnie organizowali święta spędzali czas i opiekowali się dziećmi. R. B. po pracy zajmował się dziećmi pomagał córce w nauce. Opiekował się dwuletnim M.. Nagłe zerwanie tej więzi spowodowało szok u obu powódek ponieważ niespodziewanie zburzyło ich poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji. Pozbawiło również małoletniego M. ojca tak potrzebnego w wychowaniu chłopca. Powódki miały wsparcie w mężu i ojcu. Małoletni M. nie pamięta ojca lecz często o niego dopytuje, odczuwa jego brak. Oczywiście rzeczą jest, iż śmierć musiała stanowić dla powódek wstrząs i tragedię. Obie podjęły leczenie psychiatryczne. Dla małoletniego powoda M. B. strata ojca w tak wczesnym wieku pozbawiła go możliwości wsparcia, wzorców które z pewnością dla małoletniego powoda jest wielką krzywdą. Śmierć ojca pozbawiła go spokojnego i beztrudnego dzieciństwa skoro w tak młodym wieku przez kilka lat otoczony był ludźmi pogrążonymi w żałobie. Niewątpliwie dla dzieci w tak młodym wieku strata ojca i w początkowym okresie brak możliwości oparcia w matce, która również silnie przeżywała swoją stratę, było bardzo silnym przeżyciem. Nawet po upływie 10 lat obie powódki składając zeznania z trudem mówiły o przeżyciach związanych z wypadkiem i z trudem opanowywały emocje.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia uwzględnić należało że powodów łączyły ze zmarłym nie tylko formalne więzi pokrewieństwa, ale i faktyczna bliska więź. Powodowie na co dzień byli razem, z R. B. tworzyli wielopokoleniową, wspólnie zamieszkującą i gospodarującą rodzinę. Łączyły ich dobre relacje, zmarły była pomocny, wspierający najbliższych. Bez wątplenia tragiczne były również okoliczności, w jakich zmarł, co spotęgowało krzywdę powodów.

W ocenie Sądu jednak żądana przez każdego z powodów kwota 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia, jest wygórowana i nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia miał na uwadze, fakt że finansowa rekompensata powinna służyć nie tylko wyrównaniu krzywdy, jaką niewątpliwie jest tak gwałtowne zerwanie więzi pomiędzy małżonkami oraz pomiędzy ojcem a dziećmi, ale także powinna mieć na względzie inne czynniki wpływające na jej wysokość. W niniejszej sprawie niewątpliwie długi upływ czasu od chwili wypadku wpływa na mniejszą obecnie intensywność negatywnych przeżyć związanych ze śmiercią R. B.. Po długotrwałych cierpieniach psychicznych obecnie objawy stresu pourazowego u powodów utrzymują się jedynie w niewielkim nasileniu. Powodowie choć nadal odczuwają pustkę i smutek po śmierci przezwyciężyli trudności. Powódka jak zeznała stała się bardziej samodzielna. Zrobiła prawo jazdy. Dzieci R. B. obecnie normalnie funkcjonują choć nadal odczuwają brak ojca. Ż. B. pamięta ojca i

tęskni za nim . Natomiast M. cierpi bo w ogóle ojca nie poznał i bardzo mu go brakuje. Powódki korzystały z wsparcia psychiatry . W okolicznościach niniejszej sprawy, należy zatem uznać, że kwota 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz każdego z powodów będzie adekwatna do rozmiaru krzywdy. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia kierował się relacjami jakie panowały pomiędzy małżonkami oraz między ojcem a dziećmi, ponadto wziął pod uwagę rodzaj naruszonych dóbr osobistych, intensywność negatywnych przeżyć psychicznych pokrzywdzonych ale również długi wpływ czasu od chwili śmierci R. B.. W świetle zeznań świadków K. H. i M. K. oraz powódek niewątpliwie między R. B. a powodami istniała silna więź rodzinna, która przejawiała się w szczególnie bliskich i serdecznych kontaktach, pomocy i wsparcia jakiego udzielał zmarły żonie oraz opieki, którą zapewniał dzieciom.

Dalej idące żądania powodów z tytułu zadośćuczynienia Sąd oddalił jako wygórowane. Sąd oddalił wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychologa jako że istotą sporu była ocena więzi rodzinnych łączących powodów z R. B. , a nie ocena rozstroju ich zdrowia . Dlatego opinia biegłego sądowego nie była w niniejszej sprawie potrzebna . Kwestię intensywności więzi rodzinnych , roli jaką pełnił zmarły w rodzinie , dramatyzmu doznań powodów po śmierci osoby bliskiej Sąd był w stanie ocenić bez zasięgania wiadomości specjalnych.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 14 ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Ponieważ wniosek powodowie złożyli w dniu 28.02.2013 roku należało przyjąć iż zwłoka ubezpieczyciela w wypłacie następuje po upływie wskazanego 30 dniowego terminu Od tej daty należą się powodom odsetki za opóźnienie, a skoro żądali odsetek dopiero od 8.06 2013 jako dnia następnego po dacie odmowy przyznania świadczenia sąd przyznał odsetki zgodnie z żądaniem .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc znosząc koszty zastępstwa prawnego . Sąd ustalił koszty zastępstwa prawnego w wysokości 3.600 zł stwierdzając brak podstaw do ustalenia po stronie powodowej wynagrodzenia w podwójnej stawce. Sprawa nie należała do skomplikowanych . W ramach postępowania dowodowego przeprowadzono dowody z zeznań dwóch świadków i przesłuchania strony powodowej oraz zawnioskowanych przez obie strony dokumentów. Wyrok ogłoszono na drugiej rozprawie . Kosztami sądowymi od uiszczenia których powodowie byli zwolnieni strony zostały obciążone po połowie .. Zgodnie z art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego połowę opłaty od pozwu a drugą połowę nakazał pobrać od każdego z powodów z zasądzonego na ich rzecz roszczenia.

Sędzia: